

עקב חי"ט שיחה ה'

במזוזה הנה השמירה אינה רק שכר אלא חלק מגוף המצוה, שהקב"ה ציונו לשים מזוזה לשמירה, וא"כ כשמתכוין בעשיית המצוה גם לשכר אין זה שלא לשמה. וע"פ האמור יש לומר שגם כשהמזוזה אינה במקומה יש בה סגולה לשמירה, כי השמירה היא חלק מעצם ענין המזוזה.

בפרשתנו נאמר (יא, כ) "וכתבתם על מזוזות ביתך ובשערך למען ירבו ימיכם". ואיתא בטור שהמזוזה מביאה שמירה לבית, וכלשון הב"ח: "שהמזוזה היא הנאה וריוח מגוף המצוה עצמה כו' נוסף לו על השכר כו'". זאת אומרת שאף שבכל המצות אם מקיים את המצוה עבור שכר הרי זה שלא לשמה, מכל מקום במזוזה הנה השמירה אינה רק שכר המצוה אלא חלק מגוף המצוה, שהקב"ה ציונו לשים מזוזה לשמירה, ואם כן כשמתכוין בעשיית המצוה גם לשכר אין זה שלא לשמה.

והנה, הרמב"ם כותב ש"אלו שכותבין מבפנים שמות המלאכים כו' הן בכלל מי שאין להם חלק לעוה"ב כו' שעשו מצוה גדולה כו' כאילו הוא קמיע של הנאת עצמן", הנה, כוונת הרמב"ם לומר שהטפשות הוא זה שמוסיפים שמות המלאכים שזה מראה שלא מתכוונים להשמירה של המצוה וחושבים שהמזוזה היא "קמיע של הנאת עצמן ודבר המהנה בהבלי העולם".

ועל פי האמור יש לומר שגם כשהמזוזה אינה במקומה, מכל מקום יש בה סגולה לשמירה, כי השמירה היא חלק מעצם ענין המזוזה. וכמוכח מהתוספות יום טוב על דברי המשנה "מקל שיש בו בית קיבול מזוזה" שכותב "אפשר שהיו אנשים בזמן המשנה נושאים מזוזה עמם וחשבו זה למצוה ולשמירה להם".

והנה, על פי זה יש לבאר הסיפור דכ"ק מו"ח אדמו"ר בהיותו במאסר, שכששאלוהו אם יודע איה נמצא, השיב שנמצא בבית הפטור ממזוזה. ויש לומר שהזכיר זאת כדי שיהיה שמירה מהזכרת המזוזה, על ידי שהזכיר שיש שייכות למזוזה לבית זה באופן שלילי, שזהו בית הפטור ממזוזה.

ומזה מובן גודל חשיבות ההשתדלות במבצע מזוזה, שעל ידי זה "ה' ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם".